



# Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava

---

## Z á p i s n i c a

**zo slávnostného zasadnutia Mestského zastupiteľstva mesta Trnava,  
konaného 6. marca 2011 v sále Marianum, Ulica Jána Hollého 9 v Trnave**

---

## Mestské zastupiteľstvo mesta Trnava

---

### Z á p i s n i c a

**zo slávnostného zasadnutia Mestského zastupiteľstva mesta Trnava,  
konaného 6. marca 2011 v sále Marianum, Ulica Jána Hollého 9 v Trnave**

---

Slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva mesta Trnava bolo zvolané v zmysle Všeobecne záväzného nariadenia mesta Trnava č. 315/2008 o udeľovaní ocenení mesta v znení noviel. Jediným bodom programu zasadnutia bolo slávnostné udeľovanie ocenení mesta Trnavy za rok 2010.

Za zvukov Trnavských fanfár od profesora Burlasa do sály Marianum nastúpili ocenení a primátor mesta Ing. Vladimír Butko.

V úvodnej časti rokovania sa slovami Jána Sambucusa – „Erb môjho rodiska Trnavy“ prihovorila pani Mária Sadloňová.

Úvodné slová patrili moderátorky slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva Mgr. Eve Lackovičovej. Privítala primátora mesta, poslancov Mestského zastupiteľstva mesta Trnava, ocenených, hostí a ostatných prítomných. Zároveň požiadala primátora mesta o otvorenie slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva a príhovor.

#### **Príhovor Ing. Vladimíra Butka, primátora mesta:**

Vážené pani poslankyne,  
vážení páni poslanci, milí hostia,

jediným bodom programu dnešného slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva je udeľovanie ocenení mesta Trnava v zmysle príslušného Všeobecného záväzného nariadenia mesta Trnava.

V tomto roku si pripomíname 800. výročie od prvej písomnej zmienky o našom meste, hoci Trnava podľa archeologických nálezov a indícií vznikla oveľa skôr.

Kedže písmo je prejavom kultúry spoločenstva, bývajú prvé písomné zmienky jedným z dôkazov spoločenského života, na ktorý sa radi odvolávajú ďalšie generácie. Písmo je nielen dôkazom, ale predovšetkým znakom a prejavom snahy porozumieť, komunikovať a dorozumieť sa. Porozumenie vytvára predpoklady pre uchovanie života i širšieho spoločenstva ľudí. V porozumení a dohode vytvárali ľudia reč, a vďaka dohode i mestá a domovy, ktoré chránili pre seba i ďalšie generácie.

Na počiatkoch dorozumenia i našej európskej kultúry je slovo. Slovo stojí pri zrode ľudského sveta. Je výzvou, odpoveďou i otázkou, no zároveň odkazuje k videnému i poza videné. Je tak znakom i symbolom. V slovenskej kultúre si preto vážime Cyrila a Metoda, ktorí priniesli nielen písmo pre náš národ, ale aj porozumenie presahu slova, z ktorého pramení viera v dorozumenie i v zmysel existencie. Duchovný rozmer života a písmo udržali Slovensko i naše mesto nielen v dobách prosperity, ale hlavne v obdobiach sporov, napätí a vojen. Aj preto je potrebné i v dnešnej dobe, keď sa navonok preferuje pragmatizmus a sila peňazí, nezabudnúť na podstatnú rovinu existencie.

Uvedomujú si to aj obyvatelia mesta, ktorí predložili návrh na Čestné občianstvo mesta arcibiskupovi Róbertovi Bezákovi. Ide nielen o vďačnosť za pastiera a predstaviteľa Cirkvi a prejav úcty, ale predovšetkým o vedomie dôležitosti presahu, ktorý reprezentuje a hlása i prostredníctvom arcibiskupa tisícročné európske myslenie a náboženstvo. Róbertovi Bezákovi patrí naša vďaka za duchovné vedenie, ktorého sa v arcidiecéze ujal, za udržiavanie viery v naplnenie života a vedomia jeho neuchopiteľných rozmerov. Táto rovina existencie, s dôrazom na ľudskosť, trvalé hodnoty a zodpovednosť je dôležitá nielen pre jednotlivcov, ale i pre mestá a štáty. Iba v prostredí dôvery a zodpovednosti môžu prosperovať spoločenstvá i mestá. To si uvedomoval aj Štefan Bošňák, ktorý od roku 1989 vynaložil všetok svoj čas a energiu na obnovenie samosprávy mesta, na vytváranie prostredia komunikácie, dôvery a spoluzodpovednosti. Nehľadel na stranícke tričká, na tlaky moci, ale sústredil sa na vybudovanie základov dobre fungujúcej samosprávy, kde je na prvom mieste Trnava, jej duchovná tradícia, rozvoj a kvalitný život jej občanov. Napriek mnohým svárom na celoslovenskej úrovni, napriek neporozumeniu a často i nedokonalej legislatíve, nerezignoval na hľadanie korektných vzťahov a budovanie dôvery. Aj vďaka nemu si Trnava upevnila svoj kredit. Som rád, že napriek prísloviu: Doma nebyva nikto prorokom, – si jeho úsilie i výsledky oceňuje nielen zahraničie, ale i Trnavčania, ktorí ho navrhli na Čestné občianstvo.

V dobe kde sa preferuje zábava, mediálne hviezdy, úskoky a individuálny prospech, je dobré, že ľudia nestratili cit pre poctivú prácu. Potvrďuje to i ďalší návrh, ktorý poslanci mestského zastupiteľstva potvrdili svojím hlasovaním na Čestné občianstvo in memoriam

doktorovi Tiborovi Kružliakovi. Jeho svedomitá a poctivá práca, ľudskosť skĺbená s odbornosťou bola známa nielen v Trnave, ale chýr o nej sa niesol za hranice štátu. Tisíce chirurgických zákrokov postavilo mnohých, často už odpísaných, pacientov znovu na nohy. Jeho vysoká odborná úroveň a schopnosť vytvárať kolektív odborníkov okolo seba obohatila trnavskú chirurgickú kliniku a postavila ju na úroveň špičkových kliník. Je škoda, že dnes sa už nemôžeme spolu s ním tešiť z jeho fyzickej prítomnosti, no veríme, že jeho duch tu s nami prežíva tieto sviatočné chvíle. Veď i to naznačuje slovo, ktoré stálo na začiatku našich dejín. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že slovo často stráca svoju tvorivú silu a prepadá sa do formálneho používania. Aj preto si ceníme ľudí, ktorí vždy nanovo hľadajú nové interpretácie a významy a ktorí svojím úsilím, tvorbou či prácou odovzdávajú podstatu slova ďalej. K nim patria aj ďalší dvaja ocenení občania: Margita Kániková a Milan Krahulec. Oboch nadchlo hľadanie správnych slov, či už v literárnej tvorbe, písaní článkov a spoluvytváraní priestoru pre počúvanie a odznenie myslenia, či v sprostredkovaní slova iným. Vďaka pani Kánikovej vznikol Literárny klub Bernolák a jej články v rôznych periodikách často s trnavskou tematikou odkrývajú známe i menej známe čriepky z mozaiky života Trnavy.

Milan Krahulec vdýchol život do študentského časopisu Blesk, nadchol mladých študentov do tvorby. Rozdúchal v nich nielen lásku k literatúre, ale svojím aktívnym športovaním ich zapájal i do rozvoja telesnej kultúry.

Športu sa právom prikladá dôraz pri rozvíjaní kultúry tela, pretože rozumné sústredenie energie a síl a ich transformovanie do súťaživosti prináša nielen schopnosť sebaovládania, ale rozvíja aj ducha koležiality a rešpekt k spoločným pravidlám.

Príkladom a vzorom v tomto úsilí sú i ďalší dvaja ocenení občania Oľga Hajmásová a Valerián Švec. Oľga Hajmásová dlhé roky svojimi výkonmi inšpirovala mladých ľudí, ktorým odovzdávala skúsenosti. Svojím zanietením a úsilím získala množstvo medailí pre Československo i Slovensko. Valerián Švec vernosťou trnavskému futbalovému klubu a svojimi výkonmi sa natrvalo zapísal do tradície trnavského futbalu. A nielen tam. Pri oboch športovcoch sa potvrdzuje, že na dobré a kvalitné výkony sa nezabúda, čo naznačujú aj návrhy občanov na udelenie uznania za zásluhy a reprezentáciu mesta.

Ak som na úvod hovoril o komunikačnom rozmere slova, ale i o jeho hlbších významoch, musím v závere pripomenúť aj jednu z hnacích rovín, ktoré podmieňujú tvorbu a hľadanie slov. Súvisí so spomínaným presahom. Je to túžba po harmónii, ktorá predpokladá porozumenie nielen na úrovni rozumu, ale i duše a srdca. Harmónia býva najčastejšie sprostredkovaná cez hudbu a pieseň. Tie majú i v Trnave svoje hlboké zázemie, ktoré sa roky snažíme v meste rozvíjať. Darí sa to i vďaka nadšencom hudby, ku ktorým patrí ocenená profesorka Eva Blahová. Jej tvorivý prínos pri organizovaní Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša Schneidera - Trnavského nemohol zostať

neuznaný. Tak ako osobnostiam, ktoré som už dnes spomenul, aj jej právom patrí naša vďaka i potlesk.

Každoročné oceňovanie občanov mesta je naším potvrdením, že sme na slovo a na jeho schopnosť spájať ľudí navzájom nerezignovali. Dnes spojilo ľudí, ktorí v rôznych oblastiach života potvrdili svoju veľkosť i svoju vernosť hodnotám, ktoré udržiavajú spoločenstvo pri spolupráci a tvorbe. To, že takýchto ľudí medzi sebou máme, i to, že si ich vážime, je nádejou pre budúcnosť nášho mesta. Nech nás slová hľadajúce porozumenie, naznačujúce poďakovanie a udržiavajúce nádej spájajú a sprevádzajú aj v ďalších dňoch a rokoch.

Vážené dámy a páni,  
ctení hostia,

návrhy na ocenenia podali občania nášho mesta. V zmysle príslušného všeobecne záväzného nariadenia som tieto návrhy postúpil na prerokovanie Komisii mestského zastupiteľstva pre udeľovanie ocenení. Tá návrhy prerokovala, vyhodnotila a svoje stanovisko predložila na prerokovanie mestskej rady. Z tohto zákonného procesu vznikli návrhy na udelenie ocenení mesta Trnava, ktoré schválilo Mestské zastupiteľstvo mesta Trnavy na svojom zasadnutí 15. februára 2011.

Preto, vážené pani poslankyne, vážení páni poslanci, vážení hostia, pristúpme k samotnému odovzdaniu ocenení mesta Trnava za rok 2010.

*Po príhovore primátora mesta prebehol akt udeľovania ocenení mesta Trnavy za rok 2010 :*

## **ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVY**

**Jeho Excelencii Mons. Róbertovi B e z á k o v i, CSsR**

pri príležitosti životného jubilea a za rozširovanie dimenzií duchovného života.

Jeho Excelencia Mons. Róbert Bezák, trnavský arcibiskup, sa narodil 1. marca 1960 v Handlovej, v rodine Jozefa a Gabriely Bezákovcov ako najstaršie z troch detí. Veľký vplyv na jeho duchovný rast mala práve jeho rodina.

Po základnej škole študoval na Gymnázium v Prievidzi, kde zmaturoval v roku 1979. Pokračoval štúdiom na Teologickej fakulte v Bratislave a počas štúdia prijal rehoľnú formáciu v Kongregácii Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristov. Tu v roku 1983 zložil aj celoživotné rehoľné sľuby.

Za kňaza Róberta Bezáka vysvätili 14. júna 1984 v Banskej Bystrici. V tom istom roku nastúpil ako kaplán v Brezne. V roku 1989 otec biskup Rudolf Baláž poslal pátra Róberta na štúdiá do Ríma - Akademia Alfonsiana, kde študoval tri roky morálnu teológiu.

V roku 2008 bol farským administrátorom v Radvani a vikárom viceprovinciála redemptoristov v Bratislave.

V súčasnosti je diecéznym arcibiskupom Trnavskej rímskokatolíckej arcidiecézy. Za arcibiskupa bol vymenovaný pápežom Benediktom XVI. 18. apríla 2009 a konsekrovaný bol 6. júna 2009 kardinálom Jozefom Tomkom v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave.

Na záver moderátorka odcitovala slová Otca arcibiskupa:

*„Keď sa to všetko udialo, keď to takpovediac dopadlo na moje plecia, rozmýšľal som, čo v tejto súvislosti najviac zažiaril z môjho duchovného prežívania, a narazil som na Žalm 90, ktorý hovorí o tom, ako nás Pán vždy chráni, hoci má pred očami naše chyby a hriechy, stále sa o nás stará. Veľmi silnou témou je aj veľkosť Božieho milosrdenstva. Slová - „Pane, naplňaj nás svojim milosrdenstvom“ by mohli byť odkazom pre veriacich Trnavskej arcidiecézy, že s nimi by som chcel kráčať už od rána naplňaný Božím milosrdenstvom a Božou pomocou.“*

Ocenenie mesta Trnavy odovzdal Jeho Excelencii Mons. Róbertovi Bezákovi, trnavskému arcibiskupovi, primátor mesta Ing. Vladimír Butko.

## **ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVY**

**Ing. Štefanovi B o š n á k o v i**

za nastavenie chodu a vízií samosprávy a dvadsaťročné úspešné pôsobenie  
na trnavskej radnici v prospech mesta.

*K sláve a kráse prispelo  
Tých dvadsať rokov čo mestu dal  
Keď na občana prospech ho  
Múdro viedol, zviditeľňoval*

*Hoc prišiel čas a na zaslúžený odpočinok odišiel  
Ten čo nám všetkým slúžil vzorom*

*On v našich srdciach zostáva*

*Vždy skvelým múdrym primátorom*

Ing. Štefan Bošník sa narodil 30. októbra 1947 v Malženiciach vo viacdetej rodine. Základnú školu navštevoval v Malženiciach, Bučanoch a Trakoviciach.

Po absolvovaní povinnej školskej dochádzky pokračoval v štúdiu na Strednej poľnohospodárskej škole v Novom Meste nad Váhom a Vysokej škole poľnohospodárskej v Nitre. V rokoch 1976 – 1978 absolvoval postgraduálne štúdium na Prevádzkovo-ekonomickej fakulte tejto vysokej školy.

V rokoch 1991 – 1994 bol poslancom Mestského zastupiteľstva mesta Trnavy, zástupcom primátora mesta a členom Mestskej rady mesta Trnavy.

Pred nástupom do komunálnej politiky pracoval v Okresnej poľnohospodárskej správe v Trnave a v Spoločnom poľnohospodárskom podniku pre živočíšnu výrobu Špačince.

V júni 1992 bol zvolený za poslanca Snemovne národov Federálneho zhromaždenia Československej federatívnej republiky.

Od roku 1994 až do decembra 2010 bol primátorom mesta Trnavy, v jednom funkčnom období prezidentom Únie miest Slovenska.

Pôsobil vo funkciách :

- podpredseda rady Združenia miest a obcí,
- podpredseda Združenia historických miest a obcí Slovenska,
- zakladajúci člen a podpredseda Občianskeho združenia Klubu priateľov Trnavy,
- člen správnej rady Trnavskej univerzity.

Je držiteľom viacerých vyznamenaní a ocenení, z najdôležitejších spomeniem štátne vyznamenanie Pribinov kríž III. triedy za významné zásluhy o rozvoj samosprávy na Slovensku udelené prezidentom Slovenskej republiky v roku 2003 a RED-om DANICE HRVATSKE S LIKOM MARKA MARULIČA udelené prezidentom Chorvátskej republiky v roku 2005 ako ocenenie spolupráce mesta Trnava s Chorvátskom .

Pán Štefan Bošník je ženatý. S manželkou Katarínou majú štyri deti a tešia sa zo 7 vnúčat.

Ocenenie mesta Trnavy odovzdal Ing. Štefanovi Bošníkovi primátor mesta Ing. Vladimír Butko.

## **ČESTNÉ OBČIANSTVO MESTA TRNAVY in memoriam**

**MUDr. Tiborovi K r u ž l i a k o v i**

za významnú a celoživotnú prácu chirurga.

Na trnavskej klinike pracoval lekár, čo Hippokratovu prísahu napíňal do poslednej bodky. Bol to MUDr. Tibor Kružliak.

Narodil sa 8. augusta 1952 v Bratislave. Po skončení štúdia na Lekárskej fakulte v Bratislave začal 1. augusta 1976 pracovať v Trnavskej nemocnici. Vyprofiloval sa na popredného chirurga; od roku 2007 bol primárom chirurgickej kliniky a aktívnym členom viacerých medzinárodných spoločností.

Bol jednou z najväčších osobností Slovenskej chirurgickej spoločnosti. Trnavskej chirurgii i celej nemocnici dodával vysokú úroveň a vzácny lesk. Trnave zostal verný až do svojho náhleho úmrtia, napriek viacerým ponukám z iných nemocníc. Úctu i obdiv si získal popri vysokej odbornosti aj za ľudskosť, dobrotu a príkladnú kolegiálnu.

S manželkou Elenou majú tri deti.

Pán doktor Tibor Kružliak zomrel 19. októbra 2010 v Trnave.

Čestné občianstvo mesta Trnavy in memoriam prevzal z rúk primátora mesta Ing. Vladimíra Butka syn oceneného - Mgr. Peter Kružliak.

*V závere aktu udeľovania ocenení bol odprezentovaný medailón, venovaný pamiatke oceneného MUDr. Tibora Kružliaka, s vyznaním jeho kolegov z kliniky, pacientov a rodinných príslušníkov pacientov.*

### **CENU MESTA TRNAVY**

**Margite K á n i k o v e j**

pri príležitosti životného jubilea a za vynikajúcu propagáciu mesta Trnavy a aktivizáciu literárneho života.

*...knihy sú jej láskou od detstva, od Ľudmily Podjavorinskej až po Ruda Slobodu. Zo svetových autorov má najradšej Leva Nikolajeviča Tolstého a Ernesta Hemingwaya. Rada navštevuje divadlo, cestuje a fotografuje.*

Margita Kániková sa narodila 5. novembra 1940 v Jablonci.



V roku 1959 ukončila Obchodnú akadémiu. Neskôr ako pracovníčka Železničných opravovní a strojárni Trnava absolvovala Dopravný inštitút v Prahe, ktorý jej nahrádzal vysokoškolské vzdelanie.

Jej koníčkcom bola hádzaná. Za Spartak Trnava hrala hádzanú 10 rokov, bola juniorskou reprezentantkou Československej republiky v hádzanej.

Jej veľkým koníčkcom však bola kultúra, ktorej sa venovala aj profesijne; najskôr ako dobrovoľná knihovníčka, neskôr ako pracovníčka Domu kultúry Revolučného odborového hnutia Trnava, kde založila Literárny klub Bernolák. Organizovala besedy aj so spisovateľmi nepohodlnými vtedajšiemu režimu a literárnu súťaž O cenu Slovenského učeného tovarišstva. Spolupracovala s viacerými periodikami.

V súčasnosti spolupracuje pri vydávaní Trnavských literárnych listov a pravidelne prispieva do Noviniek z radnice. Je autorkou štyroch kníh, ktoré sú spojené s Trnavou. V prvej knižke „V znamení púpavy“ približuje čitateľom neznáme kapitoly z pohnutého života básnika a vedca Andreja Žarnova.

V roku 2005 vyšla jej kniha „Trnavské impresie“, v ktorej sú zachytené osudy zväčša obyčajných ľudí v Trnave a okolí, ktorí boli prenasledovaní totalitným režimom.

V knižke „Na troskách nádeje“, ktorá vyšla v roku 2006 je zobrazený život jednej trnavskej rodiny na pozadí historických udalostí.

Drogová závislosť je témou knihy „Z oblakov na tvrdú zem“, ktorej dej je znova situovaný do Trnavy a jej okolia.

Cenu mesta Trnavy prevzala pani Margita Kániková z rúk primátora mesta Ing. Vladimíra Butka.

## **UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY**

**profesorke Mgr. Art. Eve B l a h o v e j**

za neúnavnú organizačnú a propagátorskú činnosť

v medzinárodnej speváckej súťaži Mikuláša Schneidra –Trnavského.

Univerzitná profesorka Mgr. Art. Eva Blahová sa narodila 1. decembra 1944 v Skalici. Pochádza z významnej hudobnej rodiny, jej otcom bol doktor Janko Blaho, prvý slovenský profesionálny operný spevák.

Po ukončení štúdia na gymnáziu vyštudovala operný a koncertný spev na Vysokej škole múzických umení v Bratislave u profesorky Anny Hrušovskej. Absolvovala Akademiю für Musik und darstellende Kunst vo Viedni. Pedagogicky pôsobila 32 rokov na Vysokej škole

múzických umení v Bratislave, päť rokov učila na Akadémii Europe Mozart Foundation, v súčasnosti na Akadémii umení v Banskej Bystrici a Hudobnej akadémii v Krakowe.

Vynikajúca speváčka sa postupne stala aj vyhľadávanou učiteľkou operného spevu, ktorá má úspešných študentov po celom svete. Je pozývaná ako členka poroty na významné medzinárodné súťaže, je prezidentkou Slovensko-kanadského hudobného fondu, je členkou Rady Národného divadla v Prahe, členkou medzinárodného nominačného komitétu TRÉBBIA v Prahe a členkou umeleckej rady Bratislavských hudobných slávností, prezidentkou Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša Schneidra – Trnavského v Trnave. Pani profesorka je neúnavnou propagátorkou tohto hudobného skladateľa. Významnou mierou zvýšila úroveň medzinárodnej speváckej súťaže, z ktorej vzišlo už niekoľko generácií skvelých, svetom uznaných vokálnych umelcov. Bola členkou umeleckej rady festivalu Pražská jar. Bola ambasádorkou Slovenskej republiky v roku 2010 na svetovom fóre na Univerzite v Cambridge.

Medzi oceneniami profesorky Evy Blahovej figurujú Žena roka v USA, Žena 21. storočia, štátne vyznamenanie Rad Ľudovíta Štúra II. triedy, udelené prezidentom Slovenskej republiky a štátne vyznamenanie za zásluhy o Rakúsku republiku, ktoré prevzala 14. decembra 2010 vo Viedni.

Profesorka operného spevu pani Eva Blahová prevzala ocenenie Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnava z rúk primátora mesta Ing. Vladimíra Butka.

## **UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY**

**Mgr. Oľga Hajmássyovej**

pri príležitosti životného jubilea a za dlhoročnú pretekársku  
a trénerskú činnosť v atletike.

Mgr. Oľga Hajmássyová sa narodila 18. januára 1940 v Seredi.

V rokoch 1952 až 1973 bola dlhoročnou aktívnou pretekárkou v atletike a v súčasnosti je aktívnou pedagogičkou, trénerkou atletiky a funkcionárkou.

Po štúdiu na Pedagogickej škole v Trnave pôsobila ako učiteľka Základnej školy na Kukučínovej ulici a následne na Základnej škole na Ulici Jána Bottu. V súčasnosti je na dôchodku, ale naďalej pôsobí ako trénerka na Športovom gymnáziu Jozefa Herdu v Trnave. Počas svojej aktívnej pretekárskej činnosti sa venovala šprintérskym disciplinám, prekážkam a skoku do diaľky. Reprezentovala Československo i Slovensko na rôznych

medzinárodných pretekoch. Na Majstrovstvách Československa získala zlatú, striebornú i bronzovú medailu. Na Majstrovstvách Slovenska získala 10 zlatých, 5 strieborných a 5 bronzových medailí. Jej trénerom bol profesor Anton Hajmássy, ktorého si neskôr zobrala za manžela.

V rokoch 1971 až 1982 a v rokoch 1986 až 1990 vykonávala funkciu predsedníčky Atletického oddielu Slávia Trnava. Medzi jej odchovancami je veľa výborných atlétov a atlétok. Popri športe si pani Hajmássyová nájde čas na cestovanie a literatúru.

Moderátorka podujatia odcitovala slová pani Hajmássyovej, ktorá po šiestich desaťročiach upísaných atletike sa vyznala :

„Mám krásne spomienky na tie roky. Mali sme mimoriadne vzácne medziľudské vzťahy. Tréneri nás nemuseli prosiť, aby sme prišli na tréning. Mali sme veľmi priateľský kolektív, povzbudzovali sme sa navzájom a mali sme radosť, keď si niekto urobil osobný rekord. A čo dala atletika mne? Pevnú vôľu, vytrvalosť, odvahu, zdravie, manžela, ktorý bol naším vzorom nielen na atletickej dráhe, ale i mimo nej.“

Mgr. Oľga Hajmássyová prevzala ocenenie Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnavy z rúk primátora mesta Ing. Vladimíra Butka.

## **UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY**

### **Valeriánovi Š v e c o v i**

pri príležitosti životného jubilea a za výnimočné športové úspechy vo futbale  
a vždy v duchu fair-play.

Valerián Švec sa narodil 20. júla 1935 v Kmeťove.

Patrí medzi najvýznamnejšie postavy 114-ročnej histórie trnavského futbalu. Bol najstarším hráčom nezabudnuteľnej majstrovskej zostavy „bílích andelov“ na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov minulého storočia. Vo svojej vitríne má tri spartakovské tituly vo vtedajšej federálnej lige: ako hráč v rokoch 1968 a 1969, ako tréner v roku 1971. Ešte predtým, v roku 1959, získal majstrovskú poctu počas základnej vojenskej služby – vtedy obliekal dres Červenej hviezdy Bratislava.

Najvyššiu československú súťaž hral pätnásť sezón. Všetky v Trnave, okrem spomínaných dvoch rokov povinnej vojenčiny v bratislavskej Červenej hviezde.

Za Spartak nastúpil v prvej lige do 219- tich zápasov a nastrieľal 65 gólov. Debut si zaknihoval v lete 1964.

V európskych pohárových súťažiach odohral za Trnavu 9 duelov, v ktorých zaznamenal 7 gólov. Ako tréner viedol svojich spartakovských zverencov v šiestich súbojoch európskych pohárov (bez štatistiky Stredoeurópskeho pohára). Počas dlhej športovej kariéry – ako hráč i tréner – bol svojím správaním sa symbolom džentlmenstva.

Ocenenie Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnavy z rúk primátora mesta Ing. Vladimíra Butka si prevzal pán Valerián Švec.

## **UZNANIE ZA ZÁSLUHY O ROZVOJ A REPREZENTÁCIU MESTA TRNAVY**

### **Milanovi Krahulcovi**

za pedagogickú prácu a podporu literárnych aktivít študentov.

Stredoškolský učiteľ Milan Krahulec sa narodil sa 1. marca 1934 v Košiciach.

Po ukončení štúdia na gymnáziu vyštudoval Vysokú školu pedagogickú, aprobácia slovenský jazyk v Bratislave.

Najaktívnejšia časť života Milana Krahulca sa viaže ku Gymnáziu Jána Hollého v Trnave, kde pedagogicky viedol študentský časopis NOVÝ BLESK. Za jeho pôsobenia a pod jeho vedením dosiahol časopis najvyššie celoslovenské ocenenia a zviditeľnil tak prácu nielen študentov samotného gymnázia, ale aj celej Trnavy.

Spolupracoval s Divadlom Jána Palárika, viedol šachový krúžok, organizoval finálový turnaj stredoškolských hier chlapcov a dievčat v basketbale. Do trnavského basketbalu vstúpil asi v polovici šesťdesiatych rokov minulého storočia, keď sa začala budovať veľmi úspešná éra trnavského ženského basketbalu. Pomerne rýchlo sa výkonnosť basketbalistiek Slávie Trnava stabilizovala a získala rešpekt súperov. V Trnave štartovali často pred plnou halou a občas aj pred televíznymi kamerami v priateľských, či exhibičných zápasoch národné tímy Austrálie, Kanady, Kuby, ale i silný klubový tím CSKA Moskva. Pán Krahulec bol organizátorom viacerých podujatí spojených s basketbalom. V sedemdesiatych rokoch pracoval vo funkcii predsedu basketbalového oddielu TJ Slávia Trnava.

S manželkou Valériou mal tri deti.

Primátor mesta Trnavy Ing. Vladimír Butko odovzdal ocenenie Uznanie za zásluhy o rozvoj a reprezentáciu mesta Trnavy páňovi Milanovi Krahulcovi.

Po skončení aktu udeľovania ocenení mesta Trnavy za rok 2010 vystúpil s príhovorom trnavský arcibiskup, J. E. Mons. Róbert Bezák.

V závere slávnostného zasadnutia mestského zastupiteľstva moderátorka vyjadrila vďaku oceneným, ktorí vytvorili a vytvárajú duchovné, umelecké i materiálne diela nevyčísliteľnej hodnoty. Je to o to cennejšie, že si plody tejto práce neprisvojujú, ale ich tvoria pre nás všetkých, pre naše mesto.

V závere citovala niekoľko myšlienok Jozefa Strečanského, verného syna dona Bosca :  
„... lekár lieči choré telo, umelec pripravuje krátke zážitky krásy, politik bojuje o časné dobro človeka a kňaz o jeho večnú spásu...“.

Sviatočnú atmosféru znásobila aj báseň Jána Kostru „Každý deň stretnúť človeka“ v podaní pani Márie Sadloňovej.

Do kytice gratulantov pridali svoje kvety aj PaedDr. Martina Tomašovičová a Mgr. Art. Daniel Čapkovič, laureát Medzinárodnej speváckej súťaže Mikuláša Schneidra – Trnavského. V ich podaní odzneli skladby Ernesta de Curtis – Non ti scordar di me a ária Germonta z Verdiho opery La Traviata.

Po vystúpení sa slávnostné zasadnutie Mestského zastupiteľstva mesta Trnava skončilo. Pozvaní hostia sa stretli v priestoroch trnavskej radnice.

**Ing. Vladimír B u t k o**  
primátor mesta

**Ing. Hana D i e n e r o v á**  
prednostka MsÚ

Mgr. Eva Lackovičová  
zapisovateľka